

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 240/2008

z dnia 17 marca 2008 r.

uchylające cło antidumpingowe na przywóz mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W styczniu 2002 r. rozporządzeniem (WE) nr 92/2002⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antidumpingowe w wysokości od 7,81 EUR do 16,84 EUR za tonę na przywóz mocznika, nawet w roztworze wodnym, pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy. Tym samym rozporządzeniem Rada nałożyła ostateczne cła antidumpingowe w wysokości od 6,18 EUR do 21,43 EUR za tonę na przywóz mocznika pochodzącego z Estonii, Litwy, Bułgarii i Rumunii, które zostały uchylone odpowiednio w dniu 1 maja 2004 r. i 1 stycznia 2007 r., w momencie przystąpienia tych krajów do Wspólnoty.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu

- (2) W kwietniu 2006 r. Komisja opublikowała zawiadomienie o zbliżającym się terminie wygaśnięcia obowiązujących środków⁽³⁾. Dnia 17 października 2006 r. Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia wyżej wspomnianych środków zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Wnioski te zostały złożone przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA) („wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku powyżej 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej mocznika.
- (4) Wnioskodawca stwierdził i dostarczył dowody *prima facie* potwierdzające jego twierdzenia, że wygaśnięcie środków skutkowałooby prawdopodobnie kontynuacją i ponownym

wystąpieniem dumpingu oraz szkody dla przemysłu wspólnotowego w związku z przywozem mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy („kraje, których dotyczy postępowanie”).

- (5) Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, ustaliła, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i wszczęła ten przegląd poprzez opublikowanie zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾.

3. Dochodzenia dotyczące innych krajów

- (6) W maju 2006 r., zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja wszczęła przegląd⁽⁵⁾ ostatecznych ceł antidumpingowych nałożonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 901/2001⁽⁶⁾ na przywóz mocznika pochodzącego z Rosji. W wyniku tego przeglądu rozporządzeniem (WE) nr 907/2007⁽⁷⁾ Rada uchylila ostateczne cła antidumpingowe na przywóz mocznika pochodzącego z Rosji. Ustalono, że nie miała miejsce kontynuacja występowania istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu oraz że nie istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia środków.

4. Obecne dochodzenie**4.1. Okres objęty dochodzeniem**

- (7) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od 2002 r. do końca ODP („okres badany”).

4.2. Strony, których dotyczy postępowanie

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, producentów wspólnotowych, producentów eksportujących z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy („zainteresowani eksporterzy”), znanych importerów, przedsiębiorstwa handlowe, użytkowników i ich stowarzyszenia oraz przedstawicieli rządów krajów wywozu o wszczęciu przeglądu.

(1) Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

(2) Dz.U. L 17 z 19.1.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 73/2006 (Dz.U. L 12 z 18.1.2006, s. 1).

(3) Dz.U. C 93 z 21.4.2006, s. 6.

(4) Dz.U. C 316 z 22.12.2006, s. 13.

(5) Dz.U. C 105 z 4.5.2006, s. 12.

(6) Dz.U. L 127 z 9.5.2001, s. 11.

(7) Dz.U. L 198 z 31.7.2007, s. 4.

- (9) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich wymienionych stron oraz do tych, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Komisja dała również stronom bezpośrednio zainteresowanym możliwość przedstawienia swoich poglądów na piśmie i zwrócenia się z prośbą o możliwość przesłuchania w terminie ustalonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.
- (11) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (12) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych, importerów we Wspólnocie i producentów eksportujących na Ukrainie uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wrywkową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia dochodzenia i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (13) Jeżeli chodzi o importerów dokonujących przywozu do Wspólnoty, poziom współpracy był bardzo niski, ponieważ tylko jeden z nich wyraził chęć do współpracy. W związku z tym zdecydowano, że przeprowadzanie kontroli wrywkowej nie było konieczne w odniesieniu do importerów.
- (14) Dwunastu producentów wspólnotowych prawidłowo wypełniło formularz dotyczący kontroli wrywkowej i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. Cztery z tych dwunastu przedsiębiorstw, które uznano za reprezentatywne dla przemysłu wspólnotowego pod względem wielkości produkcji i sprzedaży mocznika we Wspólnocie, zostały wybrane do próby. Czterech objętych próbą producentów wspólnotowych reprezentowało podczas ODP około 60 % łącznej produkcji przemysłu wspólnotowego, a produkcja dwunastu wyżej wymienionych producentów wspólnotowych stanowiła około 80 % produkcji we Wspólnocie. Wskazana próba obejmowała największą reprezentatywną wielkość produkcji i sprzedaży mocznika we Wspólnocie, która mogła zostać objęta dochodzeniem w określonym czasie.
- (15) Czterech producentów z Ukrainy prawidłowo wypełniło formularz dotyczący kontroli wrywkowej i oficjalnie zgodziło się na dalszą współpracę podczas dochodzenia. Wywóz tych czterech producentów eksportujących stanowił prawie 100 % łącznego ukraińskiego wywozu do Wspólnoty podczas ODP. Ze względu na niewielką liczbę współpracujących przedsiębiorstw na Ukrainie podjęto decyzję o niestosowaniu kontroli wrywkowej i zwrócono się do wszystkich przedsiębiorstw o przedłożenie kwestionariusza.
- (16) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od czterech producentów wspólnotowych, jednego importera, dwóch użytkowników i czterech producentów eksportujących z Ukrainy, a także od jednego producenta eksportującego z Białorusi, jednego z Chorwacji i jednego z Libii. Ponadto kilku importerów i użytkowników oraz ich stowarzyszenia przedstawiło uwagi bez udzielania odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (17) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu i szkody oraz określenia interesów Wspólnoty. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci wspólnotowi objęci próbą:
- Fertiberia SA, Madrid, Hiszpania,
 - SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Lutherstadt Wittenberg, Niemcy,
 - Yara Group (Yara Spa Ferrara, Włochy oraz Yara Sluiskil B.V., Sluiskil, Niderlandy),
 - Zakłady Azotowe Puławy S.A., Puławy, Polska;
- b) Producenci eksportujący:
- Ukraina:
 - Joint Stock Company Concern Stirol, Gorówka,
 - Close Joint Stock Company Severodonetsk, Sewerodonieck,
 - Joint Stock Company Dnipro Azot, Dnieprodzierżyńsk,
 - Open Joint Stock Company Cherkassy Azot, Czerkasy;
 - Chorwacja:
 - Petrokemija D.D., Kutina;
- c) Importerzy wspólnotowi:
- Dynea Austria GmbH, Krems, Austria;
- d) Użytkownicy we Wspólnocie:
- Associazione Liberi Agricoltori Cremonesi, Cremona, Włochy,
 - Acefer, Asociación Comercial Española de Fertilizantes, Madrid, Hiszpania.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (18) Produkt objęty postępowaniem to ten sam produkt co produkt objęty pierwotnym dochodzeniem, czyli mocznik obecnie objęty kodami CN 3102 10 10 i 3102 10 90 („produkt objęty postępowaniem”) i pochodzący z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy.
- (19) Mocznik jest produkowany najczęściej z amoniaku, który z kolei produkowany jest z gazu ziemnego. Może przybierać formę stałą lub płynną. Mocznik w formie stałej może być wykorzystywany w rolnictwie i przemyśle. Mocznik klasy rolnej może być stosowany albo jako nawóz, który rozrzuca się na glebę, albo jako dodatek do paszy dla zwierząt. Mocznik klasy przemysłowej jest surowcem do produkcji niektórych klejów i tworzyw sztucznych. Mocznik w formie płynnej może być wykorzystywany zarówno jako nawóz, jak i do celów przemysłowych. Chociaż mocznik występuje w różnych formach, opisanych powyżej, jego właściwości chemiczne są ogólnie takie same i w związku z tym do celów obecnego postępowania można uznać go za jeden produkt.

2. Produkt podobny

- (20) Zgodnie z ustaleniami pierwotnego dochodzenia niniejsze dochodzenie przeglądowe potwierdziło, że produkty wytwarzane i wywożone przez eksportujących producentów z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy oraz te wytwarzane i sprzedawane na rynkach wewnętrznych tych krajów, a także te wytwarzane i sprzedawane przez producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym mają te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (21) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody, poniżej przedstawiono jedynie najważniejsze argumenty dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

1. Przywóz dumpingowy w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

1.1. Zasady ogólne

- (22) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy w ODP miał miejsce dumping i – w takim przypadku – czy wygaśnięcie środków mogłoby prowadzić do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu.

- (23) W przypadku trzech krajów wywozu o gospodarce rynkowej, tzn. Chorwacji, Libii i Ukrainy, wartość normalną ustalono zgodnie z art. 2 ust. 1–3 rozporządzenia podstawowego. W przypadku Białorusi wartość normalną ustalono zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

1.2. Chorwacja

- (24) Zgodnie z art. 2 ust. 5, 11 i 12 rozporządzenia podstawowego ustalono margines dumpingu dla jedyne go producenta eksportującego z Chorwacji na podstawie porównania między średnią ważoną wartością normalną a średnią ważoną ceną eksportową.
- (25) W ODP Chorwacja dokonała wywozu 200 000 ton mocznika do Wspólnoty, co odpowiadało 2,3 % udziałowi w rynku wspólnotowym. Ustalono, że jedyny znany i współpracujący producent eksportujący w dalszym ciągu dokonywał w ODP wywozu do Wspólnoty po cenach w znaczącym stopniu dumpingowych. Ustalony margines dumpingu przekraczał 20 %.

- (26) Zaistniały poważne wątpliwości co do odpowiedniego odzwierciedlenia w zapisach księgowych tego eksportującego producenta kosztów gazu, który jest podstawowym składnikiem przy produkcji mocznika. Ustalono, że gaz był dostarczany na szczególnych warunkach, co było związane z faktem, iż zarówno w przypadku eksportującego producenta, jak i dostawcy gazu większościowym udziałowcem jest chorwackie państwo oraz że ceny gazu były rażąco niskie. Wobec braku wolnych od zniekształceń cen gazu odnoszących się do chorwackiego rynku krajowego oraz zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ceny gazu musiałyby zostać ustalone na „każdej innej stosownej podstawie, łącznie z informacjami z innych reprezentatywnych rynków”. Ponieważ większość gazu wykorzystywanego do wytwarzania produktu objętego postępowaniem pochodziła z Rosji, cena dostosowana mogła zostać ustalona na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus) z pominięciem kosztów transportu (Waidhaus jest głównym punktem sprzedaży gazu rosyjskiego do UE). Takie dostosowanie skutkowało by znacznym zwiększeniem marginesu dumpingu. Biorąc pod uwagę fakt, że dumping ten istnieje nawet bez dostosowania, oraz uwzględniając poniższe wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, temat ten nie był przedmiotem dalszego badania.

1.3. Białoruś, Libia i Ukraina

- (27) Jak opisano w motywach 29, 38 i 45, ilości wywiezione z tych trzech eksportujących krajów, których dotyczy postępowanie, utrzymywały się na tak niskim poziomie, że ustalono, iż ceny eksportowe nie byłyby same w sobie wystarczająco wiarygodne jako podstawa analizy dotyczącej kontynuacji dumpingu.

2. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

2.1. Białoruś

- (28) Ponieważ Białoruś nie jest uważana za kraj o gospodarce rynkowej, wartość normalna musiała zostać ustalona na podstawie danych otrzymanych od producenta z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej. W zawiadomieniu o wszczęciu stwierdzono, że USA jest odpowiednim krajem analogicznym, ponieważ kraj ten został już wykorzystany w pierwotnym dochodzeniu. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła uwag w tym zakresie. Producent z USA współpracował już w pierwotnym dochodzeniu i wypełnił kwestionariusz, który wykorzystano do celów ustalenia wartości normalnej.
- (29) Jedyne znane przedsiębiorstwo z Białorusi wypełniło kwestionariusz. W sumie Białoruś dokonała wywozu około 25 000 ton mocznika, co stanowi udział w rynku Wspólnoty wynoszący 0,3 %. Biorąc pod uwagę tak niski udział w rynku, analiza w przypadku Białorusi skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu.
- (30) Wywóz dokonywany przez Białoruś do krajów trzecich został poddany analizie. Wywóz do innych regionów świata był dokonywany po cenach znacznie niższych niż wartość normalna stwierdzona na rynku analogicznym, co wskazuje na dumpingowy charakter wywozu dokonywanego na inne rynki eksportowe.
- (31) Ponadto zbadano, czy ceny eksportowe stosowane na Białorusi byłyby cenami dumpingowymi, jeżeli ich poziom byłby równy z aktualnymi poziomami cen stosowanymi we Wspólnocie. Nie ulega wątpliwości, że dla towaru jakim jest mocznik nie jest prawdopodobne dokonywanie sprzedaży po cenach wyższych niż bieżące ceny rynkowe. Wyniki powyższej analizy również wykazały istotny margines dumpingu.
- (32) Jednocześnie ustalono, że ceny eksportowe stosowane przy wywozie na inne rynki eksportowe były nieco wyższe niż ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty. W związku z powyższym wątpliwe jest, czy Wspólnota jest bardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu pod względem cen niż inne rynki krajów trzecich.
- (33) W świetle powyższych faktów i analiz istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki.

2.2. Chorwacja

- (34) Jak stwierdzono w motywie 25, ustalono, że wywóz do Wspólnoty był dokonywany po cenach dumpingowych. Wywóz dokonywany przez Chorwację do krajów trzecich został również poddany analizie. Wywóz do innych regionów świata był dokonywany po cenach niższych niż wartość normalna, co wskazuje na występowanie

dumpingu nawet bez dokonania dostosowania, o którym mowa powyżej.

- (35) Ponadto zbadano, czy ceny eksportowe stosowane w Chorwacji byłyby cenami dumpingowymi, jeżeli ich poziom byłby równy z aktualnymi poziomami cen stosowanymi we Wspólnocie. Nie ulega wątpliwości, że dla towaru jakim jest mocznik nie jest prawdopodobne dokonywanie sprzedaży po cenach wyższych niż bieżące ceny rynkowe. Wyniki powyższej analizy również wykazały istotny margines dumpingu.
- (36) Jednocześnie ustalono, że ceny eksportowe stosowane przy wywozie na inne rynki eksportowe były nieco wyższe niż ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty. W związku z powyższym wątpliwe jest, czy Wspólnota jest bardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu pod względem cen niż inne rynki krajów trzecich.
- (37) Istnieje więc prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki.

2.3. Libia

- (38) Jedyne znane przedsiębiorstwo eksportujące wypełniło kwestionariusz, jednak w sposób niekompletny. Ponieważ producent ten nie dostarczył niektórych brakujących informacji, w stosownych przypadkach konieczne było skorzystanie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że w sumie Libia dokonała wywozu do Wspólnoty 70 000 ton mocznika, co stanowiło w ODP udział w rynku Wspólnoty wynoszący 0,8 %. Biorąc pod uwagę tak niski udział w rynku, analiza w przypadku Libii skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu. Analiza dumpingu i prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu opierała się na dostępnych informacjach.
- (39) Wobec braku reprezentatywnej sprzedaży krajowej na rynku libijskim wartość normalna została ustalona w oparciu o koszty produkcji w kraju pochodzenia, powiększone o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwotę zysku, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku ustalono, że uzasadniona marża zysku wynosi 8 %.
- (40) Analiza kwestionariusza wypełnionego przez współpracujące przedsiębiorstwo z Libii wykazała, że jego podstawową działalnością był wywóz na inne rynki krajów trzecich. W ODP około 570 000 ton zostało wywiezionych na rynki krajów trzecich, co stanowi ponad osiem razy więcej niż całość wywozu na rynek Wspólnoty. Porównanie cen eksportowych stosowanych dla tych wywozów z wartością normalną ustaloną w wyżej opisanym sposób, wykazało występowanie istotnego poziomu dumpingu.

- (41) Zaistniały poważne wątpliwości co do odpowiedniego odzwierciedlenia w zapisach księgowych tego eksportującego producenta kosztów gazu, który jest podstawowym składnikiem przy produkcji mocznika. Na podstawie dostępnych informacji ustalono, że gaz był dostarczany na szczególnych warunkach, co było związane z faktem, iż zarówno w przypadku eksportującego producenta, jak i dostawcy gazu większościami udziałowcem jest libijskie państwo oraz że ceny gazu były rażąco niskie. Dostosowanie skutkowałoby znacznym zwiększeniem marginesu dumpingu. Biorąc pod uwagę fakt, że dumping ten istnieje nawet bez dostosowania, oraz uwzględniając poniższe wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody, nie uznano za konieczne zastosowanie takiego dostosowania, nawet jeżeli było ono uzasadnione.
- (42) Ponadto zbadano, czy ceny eksportowe stosowane w Libii byłyby cenami dumpingowymi, jeżeli ich poziomy byłyby równe z aktualnymi poziomami cen stosowanymi we Wspólnocie. Nie ulega wątpliwości, że dla towaru jakim jest mocznik nie jest prawdopodobne dokonywanie sprzedaży po cenach wyższych niż bieżące ceny rynkowe. Wyniki powyższej analizy również wykazały istotny margines dumpingu.
- (43) Jednocześnie ustalono, że ceny eksportowe stosowane przy wywozie na inne rynki eksportowe były nieco wyższe niż ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty. W związku z powyższym wątpliwe jest, czy Wspólnota jest bardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu pod względem cen niż inne rynki krajów trzecich.
- (44) W świetle powyższych faktów i analiz istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki.

2.4. Ukraina

- (45) Czterech producentów współpracowało w ramach przedmiotowego dochodzenia. Jedynie dwóch z nich dokonywało sprzedaży eksportowej na rynek Wspólnoty w ODP. W sumie Ukraina dokonała wywozu około 20 000 ton mocznika, co stanowi udział w rynku Wspólnoty wynoszący 0,2 %. Biorąc pod uwagę tak niski udział w rynku, analiza w przypadku Ukrainy skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia dumpingu.
- (46) Jeżeli chodzi o koszty gazu, ustalono, że Ukraina dokonuje przywozu z Rosji większości gazu wykorzystywanego do produkcji mocznika. W tym zakresie wszystkie dostępne dane wskazują, że Ukraina dokonuje przywozu gazu naturalnego z Rosji po cenach, które znajdują się na znacznie niższym poziomie niż ceny rynkowe płacone na nieregulowanych rynkach gazu ziemnego. Dochodzenie wykazało, że cena gazu ziemnego pochodzącego z Rosji, wywożonego do Wspólnoty była około dwa razy wyższa niż jego cena na rynku krajowym na Ukrainie. Dlatego też zgodnie z przepisami art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego koszty gazu poniesione przez wnioskodawcę zostały dostosowane na podstawie informacji pochodzących z innych rynków reprezentatywnych. Cena dostosowana ustalona została na postawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej (Waidhaus) z pominięciem kosztów transportu. Waidhaus, jako główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE – największego rynku zbytu gazu rosyjskiego, na którym ceny w sposób uzasadniony odzwierciedlają koszty, może być uznany za rynek reprezentatywny w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (47) W wyniku dostosowania ceny krajowe trzech spośród zainteresowanych przedsiębiorstw okazały się niższe od kosztów, w związku z czym wartość normalną obliczono na podstawie kosztu produkcji, powiększonego o uzasadnioną marżę zysku, wynoszącą 8 %. Dla czwartego przedsiębiorstwa w tym celu wykorzystano odpowiednio dostosowane ceny krajowe.
- (48) Następnie poddano analizie wywóz dokonywany przez producentów eksportujących z Ukrainy do wszystkich krajów trzecich. Wywóz do wszystkich innych regionów świata był dokonywany po cenach znacznie niższych niż ustalona wartość normalna.
- (49) Ponadto zbadano, czy ceny eksportowe stosowane na Ukrainie byłyby cenami dumpingowymi, jeżeli ich poziomy byłyby równe z aktualnymi poziomami cen stosowanymi we Wspólnocie. Nie ulega wątpliwości, że dla towaru jakim jest mocznik nie jest prawdopodobne dokonywanie sprzedaży po cenach wyższych niż bieżące ceny rynkowe. Wyniki powyższej analizy również wykazały istotny margines dumpingu. Jednocześnie ustalono, że ceny eksportowe stosowane przy wywozie na inne rynki eksportowe były na porównywalnym poziomie jak ceny eksportowe stosowane przy wywozie do Wspólnoty. W związku z powyższym wątpliwe jest, czy Wspólnota jest bardziej atrakcyjnym rynkiem zbytu pod względem cen niż inne rynki krajów trzecich. W świetle powyższych faktów i analiz istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu, jeżeli nie zostaną podjęte żadne środki.

3. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylecia środków

3.1. Białoruś

- (50) Z informacji zawartych w aktach wynika, że w ODP Białoruś dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 150 000 ton. Ponadto wywóz do innych krajów trzecich wynosił około 225 000 ton.
- (51) Nie można wykluczyć, że po uchyleciu środków część wolnych mocy zostanie wykorzystana do produkcji na wywóz do Wspólnoty. Jedyny znany producent z Białorusi dysponuje dobrze rozwiniętymi kanałami dystrybucji we Wspólnocie i, ogólnie rzecz biorąc, wielkość rynku wspólnotowego jest atrakcyjna, szczególnie dla krajów położonych w pobliżu Wspólnoty.

(52) Jednakże nie można wykluczyć, że część z tych ilości będzie również wywożona do innych krajów trzecich, ponieważ prawdopodobne poziomy tam stosowanych cen umożliwiają sprzedaż po cenach *ex-works* porównywalnych (lub nawet wyższych) w stosunku do cen, które można uzyskać przy wywozie do Wspólnoty. Ponadto nie można wykluczyć, że popyt na mocznik zwiększy się w innych regionach świata, biorąc pod uwagę tendencję do wzrostu produkcji rolnej. Zważywszy wszystkie elementy, nie wydaje się, by w przypadku wygaśnięcia środków poziom wywozu osiągnął wielkość równą całkowitym wolnym mocom produkcyjnym, jednak prawdopodobne jest, że przekroczyłyby on poziomy *de minimis*.

(53) Jeżeli chodzi o przekierowanie wywozu z innych krajów trzecich do Wspólnoty, zastosowanie mają podobne argumenty, zgodnie z którymi nie jest prawdopodobne, by istotne dodatkowe ilości zostały wywiezione do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków.

3.2. Chorwacja

(54) Z informacji zawartych w aktach wynika, że w ODP Chorwacja dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 120 000 ton. Ponadto wywóz do innych krajów trzecich wynosił około 60 000 ton. Nie można wykluczyć, że po uchyleniu środków część wolnych mocy zostanie wykorzystana do produkcji na wywóz do Wspólnoty. Jedyne znane producent z Chorwacji dysponuje dobrze rozwiniętymi kanałami dystrybucji we Wspólnocie i, ogólnie rzecz biorąc, wielkość rynku wspólnotowego jest atrakcyjna, szczególnie dla krajów położonych w pobliżu Wspólnoty.

(55) Jednakże środki antydumpingowe nie przeszkodziły Chorwacji w dokonywaniu znacznego wywozu do Wspólnoty. Nic nie wskazuje na istnienie przeszkód dla wywozu kolejnych ilości produktu do Wspólnoty. Ponieważ tak się nie stało, nie jest prawdopodobne, by istotne dodatkowe ilości były wywożone do Wspólnoty poprzez uruchomienie wolnych mocy produkcyjnych. Ponadto nie można wykluczyć, że część z tych ilości mogłaby być również wywożona do innych krajów trzecich, ponieważ prawdopodobne poziomy tam stosowanych cen umożliwiają sprzedaż po cenach *ex-works* porównywalnych (lub nieco wyższych) w stosunku do cen, które można uzyskać przy wywozie do Wspólnoty.

(56) Ponadto nie można wykluczyć, że popyt na mocznik zwiększy się w innych regionach świata, biorąc pod uwagę tendencję do wzrostu produkcji rolnej. Zważywszy na wszystkie elementy, nie wydaje się, by znaczący odsetek wolnych chorwackich mocy produkcyjnych był wykorzystywany do zwiększenia wywozu do Wspólnoty, jednak biorąc pod uwagę obecną wielkość wywozu do Wspólnoty, prawdopodobne jest, że pozostałaby ona powyżej poziomu *de minimis*.

(57) Jeżeli chodzi o przekierowanie wywozu z innych krajów trzecich do Wspólnoty, zastosowanie mają podobne argumenty, zgodnie z którymi nie jest prawdopodobne,

by istotne dodatkowe ilości zostały wywiezione do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków.

3.3. Libia

(58) Z dostępnych informacji wynika, że w ODP Libia dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 140 000 ton. Ponadto wywóz do innych krajów trzecich wynosił około 570 000 ton. Nie można wykluczyć, że po uchyleniu środków część wolnych mocy zostanie wykorzystana do produkcji na wywóz do Wspólnoty. Jedyne znane producent z Libii dysponuje dobrze rozwiniętymi kanałami dystrybucji we Wspólnocie i, ogólnie rzecz biorąc, wielkość rynku wspólnotowego jest atrakcyjna, szczególnie dla krajów położonych w pobliżu Wspólnoty.

(59) Jednakże nie można wykluczyć, że część z tych ilości jest również wywożona do innych krajów trzecich, ponieważ prawdopodobne poziomy tam stosowanych cen umożliwiają sprzedaż po cenach *ex-works* porównywalnych (lub nawet wyższych) w stosunku do cen, które można uzyskać przy wywozie do Wspólnoty. Ponadto nie można wykluczyć, że popyt na mocznik zwiększy się w innych regionach świata, biorąc pod uwagę tendencję do wzrostu produkcji rolnej. Zważywszy na wszystkie elementy, nie wydaje się, by w przypadku wygaśnięcia środków poziom wywozu osiągnął wielkość równą całkowitym wolnym mocom produkcyjnym, jednak prawdopodobne jest, że przekroczyłyby on poziomy *de minimis*.

(60) Jeżeli chodzi o przekierowanie wywozu z innych krajów trzecich do Wspólnoty, zastosowanie mają podobne argumenty, zgodnie z którymi nie jest prawdopodobne, by istotne dodatkowe ilości zostały wywiezione do Wspólnoty w przypadku wygaśnięcia środków.

3.4. Ukraina

(61) Z informacji zawartych w aktach wynika, że w ODP Ukraina dysponowała wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi około 375 000 ton. Ponadto wywóz do innych krajów trzecich wynosił około 3 500 000 ton. Nie można wykluczyć, że po uchyleniu środków część wolnych mocy zostanie wykorzystana do produkcji na wywóz do Wspólnoty. Producenci z Ukrainy dysponują dobrze rozwiniętymi kanałami dystrybucji we Wspólnocie i, ogólnie rzecz biorąc, wielkość rynku wspólnotowego jest atrakcyjna, szczególnie dla krajów położonych w pobliżu Wspólnoty. Jednakże nie można wykluczyć, że część z tych ilości jest również wywożona do innych krajów trzecich, ponieważ prawdopodobne poziomy tam stosowanych cen umożliwiają sprzedaż po cenach *ex-works* porównywalnych do cen, które można uzyskać przy wywozie do Wspólnoty. Ponadto nie można wykluczyć, że popyt na mocznik zwiększy się w innych regionach świata, biorąc pod uwagę tendencję do wzrostu produkcji rolnej. Zważywszy na wszystkie elementy, nie wydaje się, by w przypadku wygaśnięcia środków poziom wywozu osiągnął wielkość równą całkowitym wolnym mocom produkcyjnym, jednak prawdopodobne jest, że przekroczyłyby on poziomy *de minimis*.

(62) Jeżeli chodzi o potencjalne przekierowanie wywozu z krajów trzecich do Wspólnoty, wnioskodawcy twierdzili, że przewidywane zwiększenie mocy produkcyjnych w innych regionach świata (szczególnie na Bliskim Wschodzie) spowodowałoby zastąpienie przywozu z Ukrainy, w szczególności w Azji, ale również w Afryce i Ameryce Łacińskiej w ilości ponad 3 000 000 ton, która to ilość zostałaby przekierowana na rynek wspólnotowy. Jednakże na podstawie zgromadzonych informacji nie jest możliwe stwierdzenie, że takie przekierowanie miałyby miejsce, m.in. ze względu na fakt, że zwiększenie konsumpcji w skali światowej mogłoby wchłonąć te dodatkowe ilości, jeżeli pojawiłyby się one na rynku. Ponadto nie można wykluczyć, że zwiększenie mocy produkcyjnych odbędzie się w dłuższym okresie czasu, niż to sugeruje wnioskodawca. Zważywszy na to wszystko, nie można potwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo, by istotne dodatkowe ilości zostały przekierowane do Wspólnoty w przewidywalnej przyszłości w przypadku wygaśnięcia środków.

4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu

(63) Na podstawie powyższej analizy stwierdza się, że kontynuowanie dumpingowej sprzedaży znacznych ilości mocznika w przypadku Chorwacji lub ponowne wystąpienie takiej sprzedaży w przypadku trzech pozostałych krajów, których dotyczy postępowanie, nie jest prawdopodobne w przypadku uchylecia środków.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTOWEGO

1. Definicja produkcji wspólnotowej

(64) W obrębie Wspólnoty produkt podobny jest wytwarzany przez 16 producentów, których udział stanowi łączną produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ośmiu z nich stało się częścią przemysłu wspólnotowego w następstwie rozszerzenia UE w maju 2004 r.

(65) Z tych 16 wspólnotowych producentów 12 zgodziło się na współpracę w ramach dochodzenia, natomiast trzech innych przesłało informacje wymagane do kontroli weryfikacyjnej, jednakże nie podjęło się dalszej współpracy. Żaden producent wspólnotowy nie sprzeciwił się wnioskowi o dokonanie przeglądu.

(66) Dwunastu następujących producentów wyraziło zgodę na współpracę:

— Achema AB (Litwa),

— Adubos de Portugal (Portugalia),

— AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Austria),

— Duslo a.s. (Słowacja),

— Fertiberia S.A. (Hiszpania),

— AS Nitrofert (Estonia),

— Nitrogénművek Zrt (Węgry),

— SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Niemcy),

— Grupa Yara: konsolidacja Yara France SA (Francja), Yara Italia S.p.A. (Włochy), Yara Brunsbuttel GmbH (Niemcy) oraz Yara Sluiskil BV (Niderlandy),

— Zakłady Azotowe Puławy (Polska),

— ZAK S.A. (Polska),

— BASF AG (Niemcy).

(67) Ponieważ produkcja tych dwunastu producentów wspólnotowych stanowiła około 80 % łącznej produkcji wspólnotowej w ODP, uznano, że ich produkcja stanowi znaczną część łącznej produkcji wspólnotowej produktu podobnego. Dlatego też stwierdzono, iż wymienieni producenci stanowią przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem wspólnotowym”. Czterech niewspółpracujących producentów wspólnotowych będzie zwanych dalej „pozostałymi producentami wspólnotowymi”.

(68) Jak wskazano powyżej, dokonano doboru próby składającej się z czterech przedsiębiorstw. Wszyscy objęci próbą producenci wspólnotowi współpracowali i odesłali odpowiedzi na kwestionariusze w wyznaczonym terminie. Ponadto ośmiu pozostałych współpracujących producentów dostarczyło pewne ogólne dane w celu analizy szkody.

E. SYTUACJA NA RYNKU WSPÓLNOTOWYM

1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

(69) Rzeczywista konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, wielkości sprzedaży innych producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz danych Eurostatu dotyczących łącznego przywozu UE. Biorąc pod uwagę rozszerzenie UE w 2004 r., w celu zachowania przejrzystości i spójności analizy konsumpcja została ustalona na podstawie rynku UE-25 w okresie badanym. Z uwagi na to, że niniejsze dochodzenie zostało wszczęte przed kolejnym rozszerzeniem UE o Bułgarię i Rumunię, analiza została ograniczona do sytuacji UE-25.

- (70) Pomiędzy 2002 i 2003 r. konsumpcja we Wspólnocie zwiększyła się o 3 % i utrzymywała się na niezmiennym poziomie do ODP.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Łączna konsumpcja WE w tonach	8 650 000	8 945 000	8 955 000	8 875 000	8 950 000
Indeks (2002 = 100)	100	103	104	103	103

2. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

2.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu

- (71) W odniesieniu do Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy wielkość przywozu, udział w rynku i średnie ceny zmieniały się w sposób przedstawiony poniżej. Dane opierają się na statystykach Eurostatu.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Białoruś – Wielkość przywozu (tony)	134 931	167 981	62 546	62 044	25 193
Udział w rynku	1,6 %	1,9 %	0,7 %	0,7 %	0,3 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	107,5	126,6	148,5	165,7	190,5
Indeks (2002 = 100)	100	118	138	154	177
Ukraina – Wielkość przywozu (tony)	44 945	36 304	77 270	84 338	52 553
Udział w rynku	0,5 %	0,4 %	0,8 %	0,9 %	0,5 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	117,4	134,5	139,6	192,7	194,0
Indeks (2002 = 100)	100	115	119	164	165
Chorwacja – Wielkość przywozu (tony)	126 400	179 325	205 921	187 765	208 050
Udział w rynku	1,5 %	2,0 %	2,3 %	2,1 %	2,3 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	125,1	135,0	145,0	171,7	185,0
Indeks (2002 = 100)	100	108	116	137	148
Libia – Wielkość przywozu (tony)	142 644	227 793	153 390	124 515	73 361
Udział w rynku	1,6 %	2,5 %	1,7 %	1,4 %	0,8 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	114,1	134,9	147,2	193,8	201,6
Indeks (2002 = 100)	100	118	129	170	177

- (72) W przypadku Białorusi wielkość przywozu lekko wzrosła między 2002 a 2003 r., następnie ciągle malała w badanym okresie (– 81 % w całym okresie). Podobnie udział tego kraju w rynku zwiększył się w okresie od 2002 do 2003 r., lecz następnie stale obniżał się, osiągając wartość 0,3 % w ODP. Wielkość ta znajdowała się poniżej progu *de minimis* od 2004 r. Ceny wzrosły z 107 EUR do 190 EUR za tonę w okresie badanym.

- (73) W przypadku Ukrainy poziom przywozu pozostał w sposób ciągły poniżej progu *de minimis*, natomiast ceny przywozu wzrosły o 65 % między 2002 r. a ODP.
- (74) Przywóz z Chorwacji utrzymywał się raczej na stałym poziomie przez cały okres; jego udział we wspólnotowym rynku wynosił około 2 %, a jego ceny wzrosły o 48 %.
- (75) Przywóz z Libii wzrósł w 2003 r., a następnie stale obniżał się do końca ODP. W całym badanym okresie jego wielkość obniżyła się o 49 %, a jego udział w rynku zmniejszył się z 1,6 % w 2002 r. do 0,8 % w ODP. Podobnie jak w przypadku innych krajów, libijskie ceny importowe wzrosły o 77 % pomiędzy 2002 r. a ODP.
- (76) Ewolucja cen w czterech krajach, których dotyczy postępowanie, jest proporcjonalnie wyższa lub porównywalna ze wzrostem cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy.
- (77) W celu obliczenia poziomu podcięcia cenowego w ODP dla Chorwacji porównano ceny *ex-works* stosowane przez przemysł wspólnotowy względem niepowiązanych klientów z cenami importowymi cif na granicy Wspólnoty stosowanymi przez jedyne współpracujące producenta eksportującego z Chorwacji, właściwie dostosowanymi w celu odzwierciedlenia ceny wraz z kosztami wyładunku. Porównanie wykazało, że przywóz ten prowadził do podcięcia cen przemysłu wspólnotowego o 4,7 %. Jednakże ceny te były porównywalne do niewyrządzającej szkody ceny ustalonej dla przemysłu wspólnotowego.
- (78) Mając na uwadze fakt, że udział w rynku trzech z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, utrzymywał się poniżej progu *de minimis* zarówno indywidualnie, jak i zbiorowo, uznano, że ich przywóz nie wyrządza szkody i z tego względu marginesy podcięcia cenowego nie były istotne w ramach analizy kontynuacji szkody.

3. Przywóz z innych krajów

- (79) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich podczas okresu badanego jest przedstawiona w poniższej tabeli. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość przywozu z Rosji (tony)	1 360 025	1 429 543	1 783 742	1 404 863	1 488 367
Udział w rynku	15,7 %	16,0 %	19,9 %	15,8 %	16,6 %
Ceny przywozu z Rosji (EUR/tona)	119	133	154	180	196
Wielkość przywozu z Egiptu (tony)	579 830	629 801	422 892	385 855	624 718
Udział w rynku	6,7 %	7,0 %	4,7 %	4,3 %	7,0 %
Ceny przywozu z Egiptu (EUR/tona)	149	163	178	220	222
Wielkość przywozu z Rumunii (tony)	260 298	398 606	235 417	309 195	248 377
Udział w rynku	3,0 %	4,5 %	2,6 %	3,5 %	2,8 %
Ceny przywozu z Rumunii (EUR/tona)	123	142	175	197	210

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość przywozu ze wszystkich innych krajów (tony)	373 732	291 620	254 311	336 110	326 579
Udział w rynku	4,3 %	3,3 %	2,8 %	3,8 %	3,6 %
Ceny przywozu ze wszystkich innych krajów (EUR/tona)	141	170	194	221	224
Udział w rynku wszystkich innych krajów	29,7 %	30,8 %	30,0 %	27,4 %	30,0 %

- (80) Należy zaznaczyć, że łączny przywóz z krajów trzecich wzrósł o 4,4 % w całym okresie. Wynik ten wiąże się przede wszystkim ze wzrostem przywozu z Rosji (9,4 %), która jest zdecydowanie największym eksporterem produktu objętego postępowaniem. Należy zaznaczyć również, że przywóz z Rosji był przez czas objęty minimalną ceną importową (MIP); środek ten został uchylony rozporządzeniem (WE) nr 907/2007 (zob. motyw 6). Między 2002 r. a ODP przywóz z Egiptu wzrósł o 7,7 %, natomiast przywóz z innych krajów zmalał o podobną wielkość, przy czym udział Rumunii w tym przywozie wynosił ponad 40 %. Jeżeli chodzi o ceny eksportowe, wszystkie wyżej wymienione kraje dokonywały przywozu do Wspólnoty po cenach niepodcinających cen przemysłu wspólnotowego i/lub wyższych od niewyrządzającej szkody ceny stosowanej przez przemysł wspólnotowy.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

- (81) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające znaczenie dla sytuacji przemysłu wspólnotowego.

4.1. Uwagi wstępne

- (82) Ustalono, że większość współpracujących producentów wspólnotowych używało produktu podobnego do dalszego przetwarzania, tak aby uzyskać mieszanki nawozowe lub nawozy sztuczne, które następnie można przetworzyć na nawozy azotowe zawierające oprócz azotu, inne substancje, takie jak rozpuszczalny w wodzie fosfor i/lub rozpuszczalny w wodzie potas.
- (83) Ustalono, że takie wewnętrzne transfery produkcji mocznika nie są wprowadzane do wolnego obrotu, a zatem nie stanowią konkurencji dla przywozu produktu objętego postępowaniem. Dochodzenie wykazało, że udział produkcji mocznika na użytek własny utrzymuje się na stałym poziomie i wynosi około 20 % łącznej wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego. Uznaje się zatem, że produkcja ta nie może mieć znaczącego wpływu na ogólne ustalenia dotyczące szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.
- (84) W przypadkach stosowania kontroli wyrwykowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce produkcyjne, zapasy, sprzedaż, udział w rynku, wzrost i zatrudnienie) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu wspólnotowego („przemysł wspólnotowy” – „PW” w poniższych tabelach), podczas gdy te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, to jest ceny, koszty produkcji, rentowność, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskiwania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych („producenti objęci próbą” – „PP” w poniższych tabelach).

4.2. Dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego jako całości

a) Produkcja

- (85) Produkcja przemysłu wspólnotowego, włącznie z produkcją na użytek własny, pozostała na praktycznie identycznym poziomie między 2002 r. a ODP, po tym jak wzrosła o 5 % w 2003 r. i zmalała o tyle samo w 2004 r. W 2005 r. i podczas ODP produkcja ta nieco wzrosła o odpowiednio 2 % i 1 pkt procentowy, osiągając poziom 4,45 mln ton.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Produkcja PW (w tonach)	4 300 000	4 500 000	4 300 000	4 400 000	4 450 000
Indeks (2002 = 100)	100	105	100	102	103
Produkcja PW przeznaczona na użytek własny	800 000	800 000	800 000	900 000	900 000
Jako odsetek całkowitej produkcji	19,3 %	18,5 %	19,5 %	20,6 %	20,2 %

Źródło: Skarżący, odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrывkowej i zweryfikowane dopowiedzi na kwestionariusz.

b) Moce produkcyjne i wskaźniki ich wykorzystania

- (86) Moce produkcyjne wzrosły w niewielkim stopniu (o 5 %) między 2002 r. a ODP. Z uwagi na utrzymujący się poziom produkcji obniżyło się wykorzystanie mocy produkcyjnych z poziomu 84 % w 2002 r. do 81 % w ODP. Jednakże wykorzystanie mocy w przypadku takiego rodzaju produkcji i przemysłu może wiązać się z produkcją innych produktów, które mogą być wytwarzane przez te same urządzenia produkcyjne, a co za tym idzie, jest mniej znaczącym wskaźnikiem szkody.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Moce produkcyjne PW (w tonach)	5 100 000	5 200 000	5 200 000	5 400 000	5 360 000
Indeks (2002 = 100)	100	101	101	106	105
Wykorzystanie mocy produkcyjnych PW	84 %	88 %	84 %	81 %	81 %
Indeks (2002 = 100)	100	104	100	96	96

c) Zapasy

- (87) Poziom zapasów przemysłu wspólnotowego utrzymywał się na raczej stałym poziomie między 2002 a 2004 r., a następnie gwałtownie wzrósł (o 24 punkty procentowe w 2005 r. oraz o kolejne 13 punktów procentowych na koniec ODP). Niemniej jednak, biorąc pod uwagę fakt, że mocznik przeznaczony na użytek własny jest składowany razem z mocznikiem sprzedawanym na rynku, uważa się, że poziom zapasów jest mniej istotnym wskaźnikiem szkody. Należy również zauważyć, że koniec ODP zbiega się z początkiem sezonowej sprzedaży.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Zapasy końcowe PW (tony)	250 000	240 000	260 000	320 000	350 000
Indeks (2002 = 100)	100	94	103	127	140

d) Wielkość sprzedaży

- (88) Sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym spadła o 3 % między 2002 r. a ODP.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wielkość sprzedaży PW w WE (w tonach)	3 150 000	3 240 000	3 050 000	3 000 000	3 070 000
Indeks (2002 = 100)	100	103	97	95	97

e) Udział w rynku

- (89) Udział przemysłu wspólnotowego w rynku również zmniejszył się nieco z 36,5 % do 34,3 % między 2002 r. i ODP.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Udział PW w rynku	36,5 %	36,3 %	34,1 %	33,8 %	34,3 %
Indeks (2002 = 100)	100	99	93	93	94

f) Wzrost

- (90) Podczas badanego okresu przemysł wspólnotowy stracił niewielką część udziału w ustabilizowanym rynku. Udział w rynku utracony przez przemysł wspólnotowy nie został przejęty przez przywóz z czterech krajów, których dotyczy postępowanie, które odnotowały zmniejszenie swojego udziału w rynku z 5,8 % w 2002 r. do 4,4 % w ODP.

g) Zatrudnienie

- (91) Poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym zmniejszył się o 6 % między rokiem 2002 a ODP, podczas gdy poziom produkcji zwiększył się w niewielkim zakresie, co odzwierciedla dążenie przemysłu wspólnotowego do stałego wzrostu wydajności i konkurencyjności.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Zatrudnienie w PW – dotyczy produktu objętego postępowaniem	1 235	1 230	1 155	1 160	1 165
Indeks (2002 = 100)	100	100	94	94	94

h) Wydajność

- (92) Wydajność w przeliczeniu na jednego pracownika zatrudnionego w przemyśle wspólnotowym wzrosła o 6 % między rokiem 2002 a 2003 i utrzymała się na stałym poziomie do ODP, co wskazuje na korzystny połączony wpływ ograniczonego zatrudnienia oraz wzrostu produkcji przemysłu wspólnotowego.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Wydajność PW (tony w przeliczeniu na pracownika)	3 500	3 700	3 745	3 765	3 735
Indeks (2002 = 100)	100	106	107	108	107

i) Wielkość marginesu dumpingu

- (93) Jeżeli chodzi o wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy w ODP, mając na uwadze: (i) wielkość przywozu z Białorusi, Libii i Ukrainy była poniżej progu *de minimis*; (ii) fakt, iż przywóz z Chorwacji utrzymywał się na stałym poziomie, a jego ceny rosły w podobnym tempie jak ceny sprzedaży w UE; oraz (iii) ogólną bardzo dobrą sytuację finansową przemysłu wspólnotowego, wpływ ten uznaje się za nieznaczający – wskaźnik ten pozostaje bez znaczenia.

j) Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (94) Badane powyżej i poniżej wskaźniki wyraźnie wskazują na znaczną poprawę sytuacji gospodarczej i finansowej przemysłu wspólnotowego.

4.3. Dane odnoszące się do producentów wspólnotowych objętych próbą

a) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (95) Średnia cena sprzedaży netto objętych próbą producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego znacznie wzrosła między 2004 r. a ODP, odzwierciedlając jednolity i ciągły wzrost kosztów surowców oraz dominujące korzystne warunki na rynku międzynarodowym w odniesieniu do mocznika w tym samym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
Cena jednostkowa stosowana przez PP na rynku WE (EUR/tona)	138	149	164	189	207
Indeks (2002 = 100)	100	108	120	138	151

b) Wynagrodzenia

- (96) Jak przedstawiono w poniższej tabeli, średnie wynagrodzenie na pracownika między 2002 r. i ODP wzrosło o 13 %. Ze względu na stopę inflacji oraz zmniejszenie ogólnego zatrudnienia wzrost płac uznano za umiarkowany.

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (× 1 000 EUR)	44,2	47,2	47,1	48,6	49,9
Indeks (2002 = 100)	100	107	107	110	113

c) Inwestycje

- (97) W badanym okresie roczne inwestycje w produkt podobny, dokonane przez czterech producentów objętych próbą, kształtowały się dodatnio, tj. wzrosły o 74 %, chociaż widoczne były pewne wahania. Inwestycje związane były głównie z modernizacją maszyn oraz dostosowaniem do wymagań związanych z ochroną środowiska. Potwierdza to wysiłki podejmowane przez przemysł wspólnotowy w celu stałej poprawy wydajności i konkurencyjności. Wyniki są wyraźnie uwidocznione w zmianach wydajności, która znacząco wzrosła (zob. motyw 92) w tym samym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – Inwestycje netto (× 1 000 EUR)	20 493	11 095	31 559	40 001	35 565
Indeks (2002 = 100)	100	54	154	195	174

d) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (98) Rentowność objętych próbą producentów wskazuje na znaczną poprawę między 2002 a 2005 r., kiedy osiągnęła ponad 19 % wartości sprzedaży. Stały wzrost cen gazu od początku 2006 r. spowodował, że rentowność spadła do 10,7 % w ODP. W tym zakresie podkreśla się, że podczas pierwotnego dochodzenia ustalono marżę zysku wynoszącą 8 %, która mogłaby zostać osiągnięta w przypadku braku wyrządzającego szkodę dumpingu. Zwrot z inwestycji (ROI), wyrażony jako zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji, był, ogólnie rzecz biorąc, zgodny z opisaną wyżej tendencją rentowności w całym badanym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – Rentowność sprzedaży niepowiązanym klientom w WE (% sprzedaży netto)	4,6 %	11,1 %	18,4 %	19,3 %	10,7 %
Indeks (2002 = 100)	100	241	400	419	233

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – ROI (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	10,7 %	31,0 %	48,8 %	51,1 %	29,4 %
Indeks (2002 = 100)	100	290	456	477	275

e) Przepływy środków pieniężnych i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (99) Przepływy środków pieniężnych znacznie zwiększyły się między 2002 r. i 2005 r., a następnie stale malały w ODP. Zmiany te pokrywają się ze zmianami ogólnej rentowności w badanym okresie.

	2002	2003	2004	2005	ODP
PP – Przepływy pieniężne (* 1 000 EUR)	38 534	60 289	92 671	111 722	58 912
Indeks (2002 = 100)	100	156	240	290	153

- (100) W dochodzeniu nie wykazano żadnych trudności napotkanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych w pozyskiwaniu kapitału.

5. Wnioski

- (101) Między 2002 r. i ODP udział przemysłu wspólnotowego w rynku nieznacznie zmniejszył się, podobnie jak jego wielkość sprzedaży na rynku wspólnotowym. Jednakże ogólna sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa poprawie w badanym okresie.

- (102) Prawie wszystkie inne wskaźniki szkody, z wyjątkiem zwiększenia zapasów, kształtowały się dodatnio: wzrosła wielkość produkcji oraz jednostkowa cena sprzedaży przemysłu wspólnotowego, a rentowność po roku 2002 była powyżej docelowego poziomu rentowności ustalonego w pierwotnym dochodzeniu.

- (103) Wzrosły również zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne. Wzrost wynagrodzeń był umiarkowany, a przemysł wspólnotowy nadal dokonywał inwestycji. Znacząco wzrosła również produkcja, odzwierciedlając korzystną tendencję w produkcji oraz wysiłki przemysłu wspólnotowego w celu jej poprawy poprzez inwestycje.

- (104) Wnioskodawca stwierdził, że długoterminowy wskaźnik rentowności, mierzony jako zwrot ze sprzedaży, powinien wynosić dla przemysłu mocznika 25 % po opodatkowaniu. Oznaczałoby to zysk z obrotu przed opodat-

kowaniem w wysokości około 36 %. Wnioskodawca stwierdził, że jest to uzasadnione kosztami budowy nowego zakładu do produkcji amoniaku/mocznika, który wymaga zwrotu z inwestycji wynoszącego 11 % (rzekomo równoważnego zyskowi z obrotu przed opodatkowaniem na poziomie 36 %). W tym zakresie należy zauważyć, że wnioskodawca nigdy nie wspominał o tak wysokim zysku docelowym w ramach obecnego postępowania, a podczas pierwotnego dochodzenia ustalono marżę zysku wynoszącą 8 %, która mogłaby być osiągnięta w przypadku braku wyrażającego szkodę dumpingu. Ponadto Sąd Pierwszej Instancji potwierdził w swoim wyroku w sprawie T-210/95, że „... marża zysku, jaką Rada powinna zastosować podczas obliczania ceny docelowej usuwającej przedmiotową szkodę, musi być ograniczona do marży zysku, której w normalnych warunkach konkurencji i w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy mógłby racjonalnie oczekiwać”⁽¹⁾. W tej samej sprawie stwierdzono, że „... argument przemawiający za tym, aby zastosowana przez instytucje wspólnotowe marża zysku gwarantowała przetrwanie przemysłu wspólnotowego i/lub odpowiedni dochód z zaangażowanego kapitału, nie jest uzasadniony przepisami rozporządzenia podstawowego”.

- (105) Wnioskodawca twierdził ponadto, że w przypadku przemysłu nawozowego zwrot ze sprzedaży nie jest odpowiednim wskaźnikiem szkody w zakresie oceny zysku oraz że zwrot z zaangażowanego kapitału i/lub zwrot z inwestycji są bardziej odpowiednimi jakościowymi wskaźnikami dla takiej oceny. Wnioskodawca twierdził, że przemysł wspólnotowy ponosi szkodę, jeżeli weźmie się pod uwagę te ostatnie wskaźniki.

⁽¹⁾ Sprawa T-210/95 EFMA przeciwko Radzie (1195), Zb.Orz. str. II-3291, pkt 60.

(106) Biorąc pod uwagę specyfikę przemysłu nawozowego (m.in. jego kapitałochłonność) oraz charakterystykę rynku nawozów (duża zmienność cen surowców i cen gotowego produktu), nie ulega wątpliwości, że sam zwrot ze sprzedaży może nie być najbardziej wymownym wskaźnikiem, jeżeli chodzi o rentowność, i że powinien on być uzupełniony innymi wskaźnikami, takimi jak zwrot z zaangażowanego kapitału i zwrot z inwestycji. Wnioskodawca nie przedłożył jednak żadnych dowodów wskazujących, iż w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy byłby w stanie osiągnąć rentowność na wnioskowanym poziomie. Wnioskodawca nie wykazał również marży zysku, którą przemysł wspólnotowy mógłby osiągnąć przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Dlatego też argumentacja ta została odrzucona.

(107) Stwierdza się zatem, że nie wystąpiła kontynuacja istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Część ogólna

(108) Ponieważ nie odnotowano dalszego występowania istotnej szkody wyrządzonej przez przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, analiza skupiła się na prawdopodobieństwie ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia obowiązujących środków. W tym zakresie zbadano dwa podstawowe wskaźniki: (i) możliwa wielkość wywozu oraz ceny stosowane przez producentów z krajów, których dotyczy postępowanie; oraz (ii) wpływ na przemysł wspólnotowy tej planowanej wielkości wywozu oraz cen stosowanych przez kraje, których dotyczy postępowanie.

(109) Analiza przeprowadzana jest w ogólnym kontekście rynkowym stałych wysokich cen i zysków nie tylko we Wspólnocie, ale na całym świecie. W dużej mierze wynika to z nadwyżki popytu nad podażą. Nie ma informacji wskazujących, że ten ogólny kontekst ulegnie poważnym zmianom w perspektywie krótko- do średnioterminowej.

2. Możliwa wielkość wywozu oraz ceny stosowane przez producentów z krajów, których dotyczy postępowanie

(110) Jak stwierdzono powyżej, producenci eksportujący z Ukrainy mogą najwyżej dokonać wywozu do Wspólnoty około 375 000 dodatkowych ton mocznika w przypadku wygaśnięcia środków. W przypadku Libii i Białorusi ilość ta wynosi co najwyżej odpowiednio 140 000 i 150 000 ton. Podobnie w przypadku Chorwacji nie jest prawdopodobne, by wywożone ilości znacznie wzrosły w stosunku do obecnego poziomu.

(111) Ceny eksportowe do Wspólnoty i do krajów trzecich zostały przeanalizowane powyżej. Obok poniższego

opisu warunków rynkowych i prawdopodobnego rozwoju istotnych składników kosztów, takich jak gaz, analiza wykazała prawdopodobieństwo utrzymywania się wysokich cen eksportowych. W rezultacie nie można stwierdzić, że istnieje prawdopodobieństwo znacznego podcięcia cenowego i/lub zaniżania cen w stosunku do cen lub kosztów przemysłu wspólnotowego.

3. Wpływ przewidywanych wielkości wywozu i cen na przemysł wspólnotowy w przypadku uchylecia środków

(112) Przewiduje się, że rynek mocznika będzie znacznie rósł w najbliższych latach, zarówno we Wspólnocie ⁽¹⁾, jak i na całym świecie, głównie ze względu na wzrost produkcji rolnej (zastosowanie do biopaliw) oraz na rozwijające się zastosowanie dla dodatku do paliw AdBlue ⁽²⁾. Przykładowo prognozy dla rynków rolnych w UE na lata 2007–2014, wydane przez Dyрекcję Generalną ds. Rolnictwa w lipcu 2007 r., stwierdzają, że produkcja zbóż prawdopodobnie wzrośnie o nawet 20 % w tym okresie. Według oszacowania dokonanego przez wnioskodawcę wzrost ten będzie wynosił 10 %. Ponadto pod koniec września 2007 r. rozporządzenie Rady (WE) nr. 1107/2007 ⁽³⁾ wprowadziło odstępstwo od wymogu odłogowania gruntów na rok 2008. Przewidywany wzrost rynku wspólnotowego (około 1 mln dodatkowych ton) prawdopodobnie przekroczy maksymalne ilości, które kraje eksportujące mogłyby wywieźć do Wspólnoty. W związku z powyższym taki dodatkowy wywóz prawdopodobnie nie spowodowałby większych zakłóceń w handlu, przede wszystkim ze względu na fakt, że luka między maksymalną potencjalną produkcją i konsumpcją mocznika we Wspólnocie wynosi około 2 mln ton i nie ma informacji wskazujących, że luka ta mogłaby zostać wypełniona za pomocą innego wywozu (m.in. pochodzącego z Rosji, jak opisano w rozporządzeniu (WE) nr 907/2007) w takim stopniu, że nadwyżka dostaw spowodowałaby tłumienie lub obniżenie cen rynkowych.

(113) W związku z powyższym nie jest prawdopodobne, by przemysł wspólnotowy musiał zmniejszyć wielkość swojej sprzedaży lub ceny w stopniu, który spowodowałby istotne obniżenie jego rentowności i ogólnej sytuacji gospodarczej. Z tego względu prawdopodobne jest, że zyski utrzymają się na obecnym poziomie, odzwierciedlając korzystne warunki panujące na rynku, w szczególności od 2004 r. do ODP.

4. Wniosek w sprawie prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody

(114) Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdza się, że nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia obowiązujących środków.

⁽¹⁾ Źródło: „Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005-2009”, A05/71b, czerwiec 2005 r., Międzynarodowe Stowarzyszenie Przemysłu Nawozowego „IFA”.

⁽²⁾ AdBlue jest zarejestrowanym znakiem towarowym dla roztworu wodnego mocznika (32,5 %), używanego w procesie zwanym „selektywną redukcją katalityczną” w celu zmniejszenia emisji tlenków azotu w gazach spalinowych silników Diesla.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 1.

G. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (115) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić uchylenie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mogły przedstawić swoje uwagi do ujawnionych informacji. Nie otrzymano uwag dających podstawę do zmiany powyższych wniosków.
- (116) Z powyższych ustaleń wynika, że zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy powinny zostać uchylone, a postępowanie zakończone.
- (117) Mając na uwadze okoliczności opisane powyżej tj. znaczne zakłócenie struktury kosztów i/lub działań wywozowych podejmowanych przez eksporterów we wszystkich czterech krajach, których dotyczy postępo-

wanie, uznaje się za konieczne dokładne monitorowanie zmian w przywozie mocznika pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy, aby ułatwić podjęcie szybkich działań gdyby sytuacja tego wymagała,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym uchyla się cło antydumpingowe nałożone na przywóz mocznika, nawet w roztworze wodnym, objętego kodami CN 3102 10 10 i 3102 10 90 oraz pochodzącego z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy, oraz zamyka się postępowanie dotyczące tego przywozu.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 2008 r.

W imieniu Rady

I. JARC

Przewodniczący
